

Miskolci Csulyak István
karácsonyi köszöntője

Az Szent Karácsonnak napján,
Valakik itt laktok Liszkán,
Férfi, asszon és szűz leán,
Szívem nektek sok jót kíván.
Mivel kedveltek minket,
apró deák gyermekeket,
Kik tanulunk ABC-keket,
De most mondunk szép verseket.
Kérem Istent, házatokba menjen,
S vigyen ládátokba aranyat,
Tallért zsákokba,
Bort, búzát tárházatokba.
Mely, hogy jobb ízű lehessen,
Tartson meg jó egészségben,
Ellenségtől védelmezzen,
És legyetek egyességben.
Szőlőtök sokat teremjen,
Mezőn búzátok beérjen,
Barmotok ezért tenyésszen.

Sajtotok, vajatok legyen.
Sok új esztendő't lássatok,
Kik mostan szemfájók vagytok,
Az Krisztust apolgassátok,
Jőjön hozzátok, híjjátok.
Bölcsőjét úgy rengessétek,
belőle ki ne ejtsétek,
Mert keserű léssen néktek
Nála nélkül örömetek.
Adja az kegyelmes Isten,
Mit kívánok mind meg légyen,
Lakjatok az egekben,
Örökkön örökké, Ámen.

Menjetez haza, az fagyon
Édes Uraim immáron,
Több jót kívánok, mikoron
pappá leszek az más nyáron.

Miskolci Csulyak István 1575-ben született és 1645-ben hunyt el. A tanuló éveiben Heidelberget megjárt olaszliszkai, szikszói református lelkész szikszói oskolamesterétől még deákkorában kapta a feladatot, hogy verselje meg a Karácsonyt.